

תאריך: 19 מאי 2025
כ"א אייר תשפ"ה
ה' / 2025

לכבוד:

הרופאים הווטרינרים,
ברשויות המקומיות

שלום רב,

הנדון: שימוש בפיתיונות Dogabait המכילים פארא-אמינו-פרופיו-פנון
(PAPP - para-amino-popio-phenone)

1. חדירת כלבים משוטטים ומתפראים בכמות גדולה מגבולות הארץ מסכנת את ביטחון ובריאות הציבור ובעלי חיים בישראל. חלק גדול מכלבים אלו אינם ברי לכידה ואימוץ, מסכנים ילדים ובעלי חיים (חיות בית, משק וחיות בר), עלולים להפיץ מחלות ומאיימים על עוברי אורח.

2. עקב חוסר היכולת לבצע ירי חי וחוסר היעילות בטיפול בכלבים אלו באמצעות חיצו הרדמה, נדרש מענה הומאני להמתת כלבים שלא ניתן ללכוד. במסגרת בדיקותינו נמצא כי הרעל PAPP, המשמש בפיתיונות מסחריים באוסטרליה וניו-זילנד, מתאים למטרה זו. החומר שייך לקבוצת האמינים הארומטיים ופועל דרך קשירה להמוגלובין, ובכך מונע נשיאת חמצן על ידי הדם. התוצאה היא היפוקסיה ומוות של בעל החיים. היתרונות של ה-PAPP כוללים:

- (א) ספציפיות (רגישות של טורפים, בעיקר כלביים; חתולים רגישים פחות).
 - (ב) רעילות נמוכה של החומר לבעלי חיים אחרים ולאדם בד"כ.
 - (ג) התפרקות הרעל והימנעות מהרעלות משניות.
 - (ד) מנגנון פעולה הגורם לכך שהכלבים המורעלים סובלים מעייפות, תשישות, נרדמים מאבדים את ההכרה ומתים ללא סבל נראה לעין.
 - (ה) הפיתיונות מכילים פחית פלסטיק צבעוניים הנותרים במערכת העיכול ומאפשרים לאבחן הרעלות בשוגג.
 - (ו) מנגנון הפעולה של הרעל מאפשר טיפול בסותרן (אנטידוט) – מתילן בלו (וגם חומצה אסקורבית) יעיל כטיפול במט-המוגלובינמיה, בדומה להרעלת ניטריטים.
- כל אלה מהווים יתרונות לשימוש ברעל זה כחלופה לרעלים המצויים היום בשימוש.

3. למרות היתרונות המנויים לעיל, השימוש ברעל המכיל PAPP יאושר בהתאם לנוהל שימוש ברעל של השירותים הווטרינריים (להלן – הש"ט), רק כ**מוצא אחרון**, משהוכח כי כלו כל הניסיונות ללכוד כלבים משוטטים בחיים וכשאלו מסכנים את בריאות הציבור, את שלומו ואת בריאות בעלי החיים במרחב.

4. השימוש בפיתיונות יעשה על פי הנחיות היצרן, בהשגחה של הרופא הווטרינר העירוני/רשות, תוך סימון מקום הפיתיונות המוגשים לכלבים, תצפית עליהם ממרחק,

סימונם, ואיסוף פיתיונות שלא נאכלו. גופות כלבים שהורעלו יועברו למכון הכילוי או לבדיקה, במידה וזו נדרשת לגילוי וניטור גורמי מחלה על ידי השירותים הווטרינריים או ביוזמת הרופא הווטרינר העירוני/רשותי.

5. כמות הפיתיונות המרבית שתימסר לרופא וטרינר עירוני/רשותי היא 50. השלמת מלא תעשה בכפוף לדווח על שימוש בהתאם לנוהל. אישור להגדלת כמות הפיתיונות שתימסר לרופא וטרינר עירוני/רשותי ינתן בהתאם לנוהל לצורך מיוחד ובהתאם לנסיבות המקרה.

6. רצוי ליצור תחנות האכלה בהן כלבים משוטטים ומתפראים מתרגלים לאכול במועדים מסוימים, ושם לנסות להגיש את הפיתיונות לכלבים שלא ניתן ללכוד.

7. הפיתיונות מיוצרים לשליטה בכלבי בר מסוג דינגו באוסטרליה. במידה והכלבים אותם נדרש להמית ברעל שוקלים להערכת הרופא העירוני יותר מ- 15 ק"ג, יש להגיש שני פיתיונות יחד וליצור מקבצים מרוחקים זה מזה. בכדי ליעל את צריכת הפיתיונות, מומלץ לארוז שני פיתיונות יחד בתוך עורות של עוף לשיפור הטעימות.

8. מצורף הנוהל המעודכן לשימוש ברעל. לפרטים נוספים ניתן לפנות למנהלי הלשכות הווטרינריות המחוזיות.

9. לפרטים אודות טיפול בהרעלות לא מכוונות באמצעות סותרן (אנטידוט) :
<https://www.ava.com.au/siteassets/library/other-resources/papp-intoxication-and-treatment---clinical-factsheet---update-19-7-23.pdf>

בברכה,

ד"ר תמיר גשן
מנהל השירותים הווטרינריים.

העתקים:

לשכת שר החקלאות וביטחון המזון.
לשכת מנכ"ל משרד החקלאות וביטחון המזון.
מנהל השו"ט בשדה.
מנהלת המכון הווטרינרי.
מנהלת אגף רווחת בעלי חיים.
מנהלי לשכות וטרינריות.
מנהלת המעבדה לכלבת.
לשכה משפטית משרד החקלאות וביטחון המזון.
רופא וטרינר רט"ג.